

Ти, півчино, життям розбита, грай.
Грай на оцих люльми розбитих струнах,
Аче# же так гармонії осягнеш,
Її ж було в житті твоїм так мало...
О, не вважай, що криком, а не співом
Акорди перші залунають. Грай.
Адже # твоє життя так починалось.
/Хтож дав тобі/
Деж потім ти взяла /лагідні/ ніжні тони,
що навіть злих людей /з тобою/ до тебе привертали
/Знайди/
Ти їх знайшла в своїм розбитім серці,
невже не знайдеш їх в розбитих струнах.
Грай. - Ось оця струна зовсім /розбита/ порвалась
Ти не торкай її: ся так ослабла,
мов тетива в дитячій самострілі.
Торкнись її злегенька, ледве, ледве,
/І забрени/ Вона озветься тихо мов луна
Себе самої.
Як рука натрапить
на ту струну, що ствердла від /иржі/ мовчання
шапни струну безжалісно, потужно
І /забренить/ брязни в неї, /мов у лзвін/ наче на пожежу.

*Оригінал в Біблі. А. Н. у Львові
мисливий мером без даа*